

Notat

Dato: 26. februar 2009.

Kirkeministeriet
2. Kontor
Dok. nr. 09/02-25
Sagsbehandler
Lise M. Hjort Elmquist

Høringsnotat vedrørende forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Udvidelse af kredsen af præster der kan modtage sognebåndsløsere)

Lovforslaget blev sendt i offentlig høring den 18. december 2008 med frist for bemærkninger den 13. januar 2009.

Lovforslaget blev sendt i høring hos: Samtlige biskopper, Landsforeningen af Menighedsråd, Danmarks Provsteforening, Den danske Præsteforening, Finansministeriet, Statsministeriet, Velfærdsministeriet og Selskab for Kirkeret

Ved høringsfristens udløb var modtaget 13 høringssvar. Høringssvarene fordelte sig således, at der var modtaget høringssvar fra biskoppen over Aalborg Stift, Fyens Stift, Viborg Stift, Århus Stift, Haderslev Stift og Helsingør Stift. Der var desuden modtaget høringssvar fra Landsforeningen af Menighedsråd, Danmarks Provsteforening, Den danske Præsteforening, Kristrup Sogns Menighedsråd, sognepræst Gert Nicolajsen, Finansministeriet og Velfærdsministeriet.

Lovforslaget har givet anledning til følgende bemærkninger

Generelt

Biskoppen over Aalborg Stift, Fyens Stift, Viborg Stift, Århus Stift, Haderslev Stift og Helsingør Stift, Landsforeningen af Menighedsråd, Danmarks Provsteforening, Finansministeriet og Velfærdsministeriet har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Kristrup Sogns Menighedsråd udtrykker i sit høringssvar opbakning til lovforslaget. Menighedsrådet bemærker således, at præstens ansættelsesforhold ikke har indflydelse på det daglige arbejde i sognet, hvorfor ansættelsesforholdet ikke bør have indflydelse på det kirkelige liv. Menighedsrådet støtter derfor, at loven ændres, så alle præster der er ansat for mere end to år kan modtage sognebåndsløsere.

Indskrænkning af grupper af overenskomstansatte præster der kan løses sognebånd til

Den danske Præsteforening bemærker i sit høringssvar, at foreningen som udgangspunkt støtter, at der bliver åbnet mulighed for sognebåndsløsning til overenskomstansatte præster. Præsteforeningen er dog betænkelig ved, at der i henhold til lovforslaget skal kunne løses sognebånd til præster med en begrænset lønkvote på 5 eller 10 procent. Præsteforeningen finder således, at

antallet af sognebåndsløsere bør stå i rimeligt forhold til lønkvote og/eller sognemenighed.

Præsteforeningen foreslår i øvrigt, at der indsættes et nyt stk. 3 i lovens § 10, hvorefter sognepræsten kan påklage biskoppens afgørelse i henhold til § 10, stk. 2, til Kirkeministeriet. Præsteforeningen begrundet dette med, at biskoppens afgørelse for præsten kan få meget store konsekvenser for dennes tjeneste, og at der derfor bør være mulighed for, at præsten kan indanke afgørelsen.

Lovforslaget efter høring

Kirkeministeriet finder, at der i lovforslaget er foreslået en hensigtsmæssig afgrænsning af hvilke gruppe af overenskomstansatte sognepræster, som kan modtage sognebåndsløsere. Det er således i henhold til ministeriets opfattelse naturligt, at præster, hvis ansættelsesforhold er af en sådan karakter, at de har sæde i et menighedsråd, og således opfylder betingelsen herfor i § 2, stk. 1, i lov om menighedsråd, også kan modtage sognebåndsløsere. For så vidt angår de overenskomstansatte sognepræster, som er ansat med en begrænset kvote, lægger ministeriet vægt på, at en sognepræst i henhold til loven kan afvise at modtage en sognebåndsløser af hensyn til præsten eller dennes menighed. Ministeriet er dog åben overfor en anden afgrænsning end den foreslåede, hvis en hensigtsmæssig model kan findes.

For så vidt angår præsteforeningens ønske om indførelse af en ny § 10, stk. 3, bemærkes som nævnt ovenfor, at en præst ikke er forpligtet til at modtage en ansøger som sognebåndsløser, såfremt hensynet til ansøgeren findes at burde vige for afgørende hensyn til præsten eller dennes menighed. Præsten kan således afvise en sognebåndsløser, hvis tilrettelæggelsen af hans arbejde f.eks. betyder, at han ikke indenfor sin ansættelseskvote på en ansvarlig måde kan modtage medlemmet som sognebåndsløser. En sådan afgørelse kan af folkekirkemedlemmet påklages til biskoppen, som naturligvis også skal lægge vægt på præstens begrundelse for afslaget ved udarbejdelsen af sin afgørelse. På dette grundlag finder ministeriet ikke, at det er nødvendigt med en udvidelse af klageadgangen, som foreslået af præsteforeningen.

Øvrig gennemgang af den kirkelige frihedslovgivning i relation til overenskomstansatte præster

Sognepræst Gert Nicolajsen bemærker, at der i lovforslaget ikke er set på andre parallelle problemstillinger for overenskomstansatte sognepræster i forhold til den folkekirkelige frihedslovgivning. Gert Nicolajsen beklager dette meget, da han finder, at der er andre områder af den kirkelige frihedslovgivning, hvor overenskomstansatte sognepræster også behøver ligestilling.

Lovforslaget efter høring

Kirkeministeriet har noteret sig Gert Nicolajsens bemærkninger. Hensigten med lovforslaget er imidlertid alene at behandle spørgsmålet om folkekirke-medlemmernes mulighed for at løse sognebånd til en udvidet kreds af præster og ikke at foretage en gennemgang af den folkekirkelige frihedslovgivning i øvrigt.